

**UMBERTO
ECO**

*Jak
podróżować
z
łososiem*

NOIR SUR BLANC

UMBERTO ECO

JAK
PODRÓŻOWAĆ
Z ŁOSOSIEM

Przełożył
Krzysztof Żaboklicki

NOIR SUR BLANC

Tytuł oryginału
Come viaggiare con un salmone

Copyright © 2016, La nave di Teseo Editore, Milano

For the Polish edition
Copyright © 2017, Noir sur Blanc, Warszawa

ISBN 978-83-65613-04-2

Jak urządzić bibliotekę publiczną

1. Katalogi powinny być jak najbardziej rozdrobnione. Należy starannie oddzielić katalog książek od katalogu czasopism, oba zaś od katalogu przedmiotowego i od katalogów książek nowo nabytych i nabytych dawniej. W tych ostatnich dwóch katalogach (książek nowych i dawnych) ortografia w miarę możliwości powinna być różna: na przykład w nowych nabytkach słowo „retoryka” piszemy przez jedno „t”, a w dawnych — przez dwa „t”; nazwisko „Czajkowski” w książkach nowych przez „Cz”, a w dawnych na sposób francuski przez „Tch”.

2. O hasłach przedmiotowych decyduje bibliotekarz. W kolofonach książek nie należy umieszczać wskazówek dotyczących haseł przedmiotowych, pod którymi dany tytuł ma być skatalogowany.

3. Sygnatury winny być jak najdłuższe i możliwie skomplikowane, tak by osoba wypełniająca rewers nie miała miejsca na wpisanie ostatnich znaków i mogła uznać te końcówki za pozbawione znaczenia. Wtedy obsługujący zwróci jej rewers, aby wypełniła go ponownie.

4. Między złożeniem zamówienia a otrzymaniem książki powinno upłynąć jak najwięcej czasu.

5. Nie wydaje się więcej niż jedną książkę naraz.

6. Książek otrzymanych od personelu po złożeniu rewersu nie wolno zabierać do czytelnicy podręcznej, czytelnik ma

zatem rozróżniać w swoim życiu dwie podstawowe czynności: lekturę jako taką i zasięgnięcie informacji. Biblioteka powinna zniechęcać do czytania w tym samym czasie więcej niż jednej książki; można od tego nabawić się zeza.

7. W miarę możliwości powinien obowiązywać całkowity brak kserokopiarek. Jeżeli mimo to jakaś już jest, dostęp do niej ma być maksymalnie utrudniony, oczekiwanie bardzo długie, koszt przewyższający opłaty na mieście, liczba kserokopii zredukowana do najwyżej dwóch, trzech stron.

8. Bibliotekarz ma widzieć w czytelniku wroga, obiboka (powinien przecież być w pracy) i potencjalnego złodzieja.

9. Dział informacji winien być niedostępny.

10. Do wypożyczania książek należy zniechęcać.

11. Wypożyczanie międzybiblioteczne powinno być niemożliwe, a przynajmniej trwać wiele miesięcy. Najlepiej jest jednak zupełnie uniemożliwić zasięgnięcie informacji o zasobach innych bibliotek.

12. Wszystko powinno maksymalnie ułatwiać kradzieże.

13. Po konsultacji ze związkami zawodowymi godziny otwarcia należy całkowicie ujednoczyć z ogólnie obowiązującymi godzinami pracy. W soboty, niedziele, wieczorem i w porze posiłków biblioteka powinna bezwzględnie pozostawać zamknięta. Najgorszym wrogiem biblioteki jest pracujący student, najlepszym przyjacielem — Don Ferrante z *Narzeczonych Manzoniego*, człowiek, który posiada własny księgozbiór, nie potrzebuje zatem korzystać z biblioteki publicznej, a ponadto, umierając, zostawia swoje książki spadkobiercom.

14. Na terenie biblioteki w żaden sposób nie wolno się posilać. Zresztą nie wolno też posilać się poza biblioteką, jeśli nie oddało się do depozytu wszystkich otrzymanych książek; po wypiciu kawy trzeba będzie ponownie je zamawiać.

15. Czytelnik nie może odzyskać książki, z której korzystał poprzedniego dnia.

16. Czytelnik nie może się dowiedzieć, kto wypożyczył niedostępną książkę.

17. W miarę możliwości — zupełny brak ubikacji.

18. W warunkach idealnych czytelnik miałby zakaz wstępu do biblioteki. A gdyby już tam wszedł, korzystając z nagannym uporem i w sposób antypatyczny z prawa, które mu przyznano zgodnie z ideami rewolucji 1789 roku, a którego zbiorowa wrażliwość jeszcze sobie nie przyswoiła, nigdy i pod żadnym pozorem nie mógłby — pomijając krótkie pobyty w czytelni podręcznej — uzyskać dostępu do sanktuarium półek z książkami.

UWAGA ZASTRZEŻONA. Cały personel powinny cechować ułomności fizyczne, ponieważ zadaniem instytucji publicznej jest zapewnić zatrudnienie obywatelom niepełnosprawnym (rozważa się obecnie możliwość zastosowania tej reguły także w Korpusie Straży Pożarnej). Bibliotekarz idealny musi przede wszystkim utykać, aby zejście do podziemi po przyjęciu rewersu i powrót zajęły mu jak najwięcej czasu. Personelowi jednoramiennemu, który wchodzi po szczeblach drabiny, aby dostać się do półek na wysokości przekraczającej osiem metrów, ze względów bezpieczeństwa zaleca się zastąpienie brakującego ramienia zakończoną hakiem protezą. Personel całkowicie pozbawiony kończyn górnych ma nosić książki w zębach (przepis zmierzający do zapobieżenia wydawaniu tomów w formacie większym niż in octavo).